

Komt iemand in de gemeente met een goed idee? Honoreer het, doe mee, bied hulp! ER IS ZOVEEL TE DOEN; voor IEDEREEN is er een taak(!) en Jezus komt echt HEEL spoedig - misschien niet morgen, maar we merken aan alles om ons heen dat het net rondom Gods kinderen steeds strakker aangetrokken wordt. Wat we nu nalaten te doen, zullen we later onder moeilijker omstandigheden moeten doen, want de laatste waarschuwingsboodschap uit Openbaring 14 MOET en ZAL gebracht worden!

Een zuster stuurde mij het volgende citaat uit Ellen White's *De daad bij het Woord*: *"Ik zag dat wij als volk tekort schieten. Onze werken zijn niet in overeenstemming met ons geloof... Niet alleen in de wereld zien we de gevolgen van het feit dat de gemeente nalaat voor Christus te werken. Door deze nalatigheid is een bepaalde toestand ontstaan in de gemeente die de hoge en heilige belangen van Gods werk heeft verduisterd. .... In ben bedroefd als ik denk aan de toestand onder ons volk, de Heer heeft de hemel niet voor ons toegesloten, maar ons gedurig afdwalen heeft ons van God gescheiden..... De gemeente volgt niet langer Christus als haar Leidsman, maar is weer op de terugweg naar Egypte (de wereld)..."*

Zijn wij bedroefd waarover God bedroefd is? Vraagt u: Waarover is God dan bedroefd? God is bedroefd als zijn kinderen – binnen en buiten onze kerk - verloren gaan, want het enige wat Hij wil is "dat allen behouden worden".

Zijn wij misschien bang dat wij zullen stuntelen en dat de wereld of gemeenteleden ons zullen uitlachen of erger nog, ons een etiket van extremisme zullen opplakken? Wij mogen moed en kracht putten uit wat God tegen Jeremia zei: *"Ik zelf stel u heden tot een versterkte stad, een ijzeren zuil en een koperen muur tegen het gehele land....al zullen zij tegen u strijden, zij zullen u niet overmogen, want Ik ben met u, luidt het woord des HEREN, om u te bevrijden"* Jer. 1:18,19.

Willen wij vandaag de daad bij het woord voegen en tegen God zeggen: Hier ben ik Heer, zend mij! (Jesaja 6:8)?

Als u dat doet, verzamel dan een groepje leden om u heen en begin! U hoeft niet welbespraakt te zijn of de bijbel uit uw hoofd te kennen, of profetie te kunnen uitleggen.

Kom samen en bid om de leiding van Gods Geest en God zal u de weg wijzen en uw groepje zegenen. (feb 2008, Ingrid Wijngaarde)

Evangelisatiegroepen

Van meet af aan heeft onze kerk met kleine groepen gewerkt. Immers, we waren een *beweging* en (hyper)activiteit kenmerkte elk lid van ons kerkgenootschap. We geloofden allemaal dat God ons verantwoordelijk hield voor wat we met Zijn tijd, geld en talenten deden en hoe wij Hem presenteerden aan de wereld.

Onze boodschap was een eenvoudige en een eeuwige: geef God eer en houd er rekening mee dat Hij komt, misschien nog tijdens ons leven, maar zeker bij de opstanding.

De beste manier om die boodschap dicht bij de verlorenen te brengen bleek via huis-aan-huis bezoek en mensen in kleine groepen bijeen te brengen, zodat aandacht geschonken kon worden aan hun vragen.

Maar niet volgens de formule van de hedendaagse Mega Kerkgroei beweging.

ONZE formule betrof kleine groepen gelovigen die bijeenkwamen om van elkaar te leren met de Bijbel open op schoot, samen te bidden - en op die manier een hechte band met elkaar op te bouwen - en om het geleerde samen in de evangeliepraktijk te brengen. De kracht zat in het samen met de Geest van God dingen ondernemen tot eer en verheerlijking van Zijn naam.

Het sociale van zo'n groep bestond uit het bij elkaar zijn als broeders en zusters, het onderrichten van degenen die nog maar pas in aanraking met de boodschap gekomen waren, er voor elkaar te zijn in vreugde en verdriet, elkaar te vermanen en aan te sporen God te eren in ELK aspect van het dagelijks leven, naar het voorbeeld van de eerste gemeente.

Men was verheugd met geestelijke overwinningen zowel in de persoonlijke ervaring als in het winnen van zielen voor Christus. Het samenzijn was gericht op geestelijke groei naar het beeld van Jezus Christus, en dat proces van heiliging gaf de kracht tot veranderen. (2 Korinthiërs 3:18)

Sommigen geloven niet meer in deze formule.

"Mensen zoeken niet meer naar God," zeggen ze, "dus moeten we hen met andere dingen aantrekken" - vaak is dat vermaak dat zeer weinig verschilt van wat de wereld biedt. "De postmoderne mens is immers niet op zoek naar God, maar naar spiritualiteit. Hij is niet

geïnteresseerd in zonde of regels en geboden, maar in niet-veroordelende liefde, goedkeuring en acceptatie van zijn levensstijl."

Inderdaad, het gros van de mensen is niet meer op zoek naar God, maar naar bevrediging van eigen behoeften en verlangens. Maar ... zoveel mensen zoveel wensen. Als we ons erop willen toeleggen om eerst de behoeften van de wereld te bevredigen, zullen we heel veel noten op onze zang moeten hebben en zullen we steeds aan "productontwikkeling" moeten doen, want het nieuwe is er tegenwoordig gauw van af.

Zullen we hen, pas als ze eenmaal "binnen" zijn, vertellen dat we *eigenlijk* toch wel een paar vreemde regels hebben? Dat God toch wel meer van hen vraagt dan wij hen door al onze aanpassingen hebben laten zien? Ik zou me misleid voelen en ik denk zij ook.

De vraag is: zijn wij in staat ons product te veranderen, beter te maken? Postmoderne predikers zeggen: "we passen ons product niet aan hoor, alleen de verpakking," maar is dat wel zo?

Als we de mensen vertellen dat rein en onrein geen issue is; dat ongehuwd samenwonen of homofilie in Gods oog OKE is; dat alcohol of een joint heus niet zo erg zijn, dat kijken naar allerlei pornografische music clips, gewelddadige films geen invloed hebben op je geest; dat je taalgebruik niets zegt over je karakter, dat elke vorm van muziek God eer brengt, ook al weet je dat de oorsprong antichristelijk is; dat wel of niet kiezen voor God in de doop geen voorwaarde voor lidmaatschap of kerkelijk ambt meer is. Is dit slechts verpakking?

Of hebben we misschien de spreuk ontdekt die de situatie die 2 Timoteus 3: 1-5 schetst, kan bezweren?

1 Weet wel, dat er in de laatste dagen zware tijden zullen komen: 2 want de mensen zullen zelfzuchtig zijn, geldgierig, pochers, vermetel, kwaadsprekers, aan hun ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, 3 liefdeloos, trouweloos, lasteraars, onmatig, onhandelbaar, afkerig van het goede, 4 verraderlijk, roekeloos, opgeblazen, met meer liefde voor genot dan voor God, 5 die met een schijn van godsvrucht de kracht daarvan verloochend hebben."

De tekst vervolgt met: *houd ook dezen op een afstand.*

liefde in woord en daad. Vervolgens voegt God ZELF toe aan de gemeente. Als de gemeente door de versterkte band een warm thuis geworden is, wordt ze vanzelf aantrekkelijk voor mensen die God zoeken. Die aantrekkelijkheid moet niet komen van dingen die we kopen om onze bijeenkomsten te versieren of door entertainment aan te bieden, maar door het spreken van duidelijke taal ("Zo zegt de Here"), door medemenselijkheid en echte onderlinge liefde voor elkaar.

In sommige gemeenten is het vertrouwen in de kleine groepenaanpak geschonden door de introductie van "vreemde methoden". Telkens weer blijkt dat satan ELK middel gebruikt en zelfs dat wat in de kern goed is misbruikt hij om verdeeldheid te brengen. Hij weet dat een verdeelde gemeente, een onbruikbaar instrument is. In veel gemeenten is hij erin geslaagd om leden argwanend te maken tegen kleine groepen, omdat de nadruk teveel gelegd werd op vreemde methoden en niet op de juiste inhoud. De inhoud waarvoor velen van ons hun baan hebben moeten opgeven, ruzie in de familie hebben getrotseerd, innerlijke strijd hebben gevoerd. De wijn werd aangelengd om het beter verteerbaar te maken en leden herkenden de adventwaarheden niet meer en gingen terecht tegenstribbelen. Leden kregen het gevoel dat ze op pad gestuurd werden met een halve waarheid en hoe zwak we soms zelf zijn, zo willen maar weinigen werken. En zo werd het werk van God lamgeslagen.

Zulke gemeenten zijn terug bij af en geforceerd kleine groepen opleggen zal niet werken, maar leden juist verder terugdringen in verdedigingswerken van wantrouwen en argwaan. Zulke gemeenten zouden zich eerst moeten inspannen om het vertrouwen van de leden terug te winnen, door juist niet te beginnen met evangelisatie-groepen, maar om opnieuw te beginnen om de totale gemeente eerst bij- en tot elkaar te brengen door "teambuilding" programma's aan te bieden voor de leden. Ga niets forceren, want daardoor verliest iedereen en het werk van God wordt er geen goed mee gedaan. Begin in zulke gemeente met leden die er open voor staan, zonder er al teveel op te hameren en laat de rest van de gemeente *ervaren* hoe fijn het kan zijn "als broeders tezamen wonen."

Wat we ook doen, laten we Gods zaak voor ogen houden en dan de hand aan de ploeg slaan en God de gelegenheid geven om ons te leiden en laten wij elkaar niet ONTmoedigen, maar BEmoedigen.

God heeft in de eerste gemeente ongeletterde vissers evengoed kunnen gebruiken als geleerde mensen en dat zal Hij in de laatste dagen weer doen. Er is geen einde aan de mogelijkheden die Hij geeft aan gelovigen die trouwe volgelingen willen zijn om op hun beurt betrouwbare volgelingen te maken (2 Timoteus 2: 1).

Laten we ons een nederige naam maken door de gelegenheden die God ons aanreikt, te grijpen en gebruik te maken van wat er al is! En niet door te kopiëren van anderen, dat wat lijnrecht ingaat tegen wat wij op grond van de Bijbel geloven. Een goede bron geeft geen slecht water en een slechte bron geen goed water! Mensen willen waarheid horen en leden willen waarheid verkondigen, zelfs al schieten ze zelf tekort in het naleven daarvan. "What you see is what you get en eerlijkheid boven alles," is het motto.

Ik kom vaak mensen tegen die verbaasd zijn over onze waarheid, terwijl ze ons eertijds bevooroordeeld zagen als een sekte. Verbaasd zijn over de logica van onze leer, de Bijbelgerichtheid en de relevantie ervan. Die de waarheid totaal omarmen met sabbat en rein en onrein en doop door onderdompeling en alles! Die zeggen: "ik heb zo lang gezocht, maar nu ben ik thuisgekomen!" Collega's die zeggen: "Wat een ophef van de SGP over de zondagsrust voor de koningin: zondag is geen rustdag, dat is de zaterdag," omdat ik eens een gesprek met hen daarover gevoerd hebt. Dan merk ik dat mijn spaarzame woorden wel degelijk zijn gehoord. Dan besef ik weer dat Gods woord NOOIT ledig terugkeert.

Misschien hebt u er al over nagedacht om "iets" te gaan doen en misschien hebt u na het lezen van deze brochure nog meer motivatie gekregen om meteen te beginnen.... GEWELDIG!! Dit is een oproep voor het vormen van kleine evangelisatiegroepen voor interne (via toerusting van de gemeenteleden) en externe evangelisatie (door erop uit gaan); groepen die zich eerst toeleggen op het versterken van de onderlinge band, de band met andere gemeenteleden en de band met God en van daaruit voorzichtig beginnen met outreach programma's naar de directe kring van mensen om hen heen (familie en vrienden) en zo de kring stap voor stap steeds wijder makend.

Wij mensen zijn niet verantwoordelijk voor het resultaat, God zorgt daar zelf voor. Onze verantwoordelijkheid is het uitdelen van Gods

Begrijp me niet verkeerd: ik pleit niet ervoor dat we ons als homofoben terugtrekken uit de wereld. Nee, de Bijbel is daar heel duidelijk over: we hebben een taak IN de wereld te vervullen en of en hoe we die taak uitvoeren zal bepalen of wij "goede en getrouwe slaven" zijn. Er is mijns inziens duidelijk een grenslijn, want: "*wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken, opdat gij moogt erkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene*" (Romeinen 12: 2).

Hoe kunnen we beweren dat we niet gelijkvormig aan de wereld zijn als we dezelfde dingen doen, dezelfde voorkeuren hebben, aan hetzelfde vertier lol beleven als de mensen die God noch gebod erkennen? Hoe kunnen we hen een beeld van de hemel voorhouden als we een wereldse manier van leven uitdragen, een postmoderne "ik doe lekker wat ik zelf wil?" Wordt niet de kracht van het evangelie verloochend? Wordt niet juist getoond dat het oké is een schijn van godsvrucht te hebben en dat het oké is te doen wat je zelf wilt.

God houdt van ons zoals we zijn, want Christus is voor zondaars gestorven, maar we kunnen de mensen niet het evangelie voorhouden en tegelijk zeggen: "je bent OKE, ga door met waar je mee bezig was." Iemand die met God in aanraking is gekomen ZAL veranderen, anders heeft het evangelie geen kracht.

En als wij niet anders kunnen zijn dan de wereld, dan serveren we een slap aftreksel, smakeloos en kleurloos, ondanks al onze gebeden en aanbidding. Maar als wij discipelen van Christus willen zijn: dan zijn we zout en licht: smaakmakers en kleurgevers aan het ellendig bestaan, dat veel mensen lijden.

Jezus zegt: "*13 Gij zijt het zout der aarde; indien nu het zout zijn kracht verliest, waarmede zal het gezouten worden? Het deugt nergens meer toe dan om weggeworpen en door de mensen vertreden te worden. 14 Gij zijt het licht der wereld. Een stad, die op een berg ligt, kan niet verborgen blijven. 15 Ook steekt men geen lamp aan en zet haar onder de korenmaat, maar op de standaard, en zij schijnt voor allen, die in het huis zijn. 16 Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken.*" (Matteüs 5)

Als we geen smaakmakers en kleurgevers meer willen of kunnen zijn, dan rest ons slechts verwerping en vergetelheid.

Daarom, wat wij ook ondernemen, ons getuigenis moet in alle opzichten juist en waar zijn en wij moeten ons brood "op vele wateren" breed uitwerpen. Het is de plicht van iedere gelovige om te doen wat Christus persoonlijk van hem of haar vraagt. Kijk niet naar wat anderen doen, u bent zelf verantwoordelijk! God heeft ook aan u 1 of meerdere talenten gegeven. En dat wat u hebt gekregen, dat alleen vraagt Hij weer van u.

In plaats van ons te concentreren op het aanpassen van onze boodschap aan de beleving van de mensen die wij zeggen te willen bereiken, kunnen we gewoon de eenvoudige, eeuwige boodschap brengen en God belooft dat het niet zonder resultaat zal zijn. Beproof Mij, geldt ook hiervoor, niet alleen voor het geven van tienden. Beproof God, of Hij niet zal doen wat Hij heeft beloofd: de sluizen in de hemelen voor ons openen en stromen van zegen schenken aan Zijn volk.

Via de methode van OGR hebben we reeds een jaar geleden de gelegenheid gekregen om via een drietrapsraket te werken aan: (1e) onze gemeenteleden, om hen meer bewust te maken van een gebedverhorende God en hun verantwoordelijkheid van zorg en aandacht voor elkaar, (2e) hun verantwoordelijkheid voor hun directe omgeving van familie en vrienden en (3e) de christelijke opdracht en plicht aan God en wereld, om de verlorenen attent te maken op het naderend einde en om de gemeente bewust te maken van de vele mensen die verloren gaan als wij niet in BEWEGING komen. Waarom is er zo weinig animo?

We zullen niet slagen als wij niet de tijd nemen om deze geleidelijke weg te volgen met een volk dat een beetje vergeten is wat het doel en de opdracht is, maar in 1 grote klap volle zalen willen trekken; Wij zullen niet slagen als we dat volk niet in beweging kunnen krijgen, met als resultaat dat predikant en bestuur slechts de winkel open houden; Wij zullen niet slagen als wij denken dat we onze boodschap eerst relevant moeten maken voor de wereld; WE HEBBEN EEN ZEER RELEVANTE BOODSCHAP: *Het einde nadert en God houdt van u en wil u redden*. Wat is relevanter dan mensen te wijzen op de Redder Gods?

We zullen niet slagen als we al onze kaarten zetten op de succesmethoden van anderen. Zij doen hún werk goed (!), maar wij hebben een ander werk te doen en ook dat kunnen wij - met Gods genade - goed doen! We hoeven anderen niet voor de voeten te lopen of na te apen. Israëls afval begon toen zij als de andere volken wilde zijn.

Ik wil u een verzoek doen, voor zover u iets van *mij* wilt aannemen: Ik wil u vragen om te overwegen om dat wat ons aangereikt wordt via OGR, in gebed te brengen, te onderzoeken en uit te proberen. God roept ons op: "*Smaakt en ziet, dat de HERE goed is.*" (Psalm 34:9). Dat is p r o e f o n d e r v i n d e l i j k ervaren, door te doen! Werkt het niet, dan kunnen we met alle recht zeggen: we hebben het geprobeerd, maar het werkt niet in NEDERLAND. Maar hoe kunt u dat zeggen als u het nog niet geprobeerd hebt? Hoe kunnen mensen zeggen dat God er niet voor hen is, als ze niet eerst getracht hebben tot God te naderen.

De taak om te bidden en om voormalige leden en mensen die snakken naar de vrede van Christus te bereiken met de waarheid moet gebeuren, hoe hoog ook de kosten. Wij moeten NU ECHT in de benen komen!

Begin zelf met een E-Team in uw wijk of woonplaats. Begin met de gezinnen en de leden die niet meer naar de kerk komen en die in uw buurt wonen. Individuele leden kunnen een groepje om zich heen verzamelen dat zich wil inzetten om de laatste boodschap van God te brengen aan de wereld. Lieden die zich willen geven voor Gods zaak en voor elkaar, zodat kerk en wereld zullen erkennen dat God met hen is en hun inspanningen zegent. Begin met samen te bidden voor elkaar en voor Gods Geest en de 28 geloofspunten van de kerk met elkaar te bespreken of het sabbatschool lesboekje. Zoek naar materiaal dat de volledige Adventwaarheid omvat. Kijk op de Nederlandse site van OGR, naar korte themabladen, die uitstekend gebruikt kunnen worden om mee te beginnen. Kijk ook op de subsite E-teams: <http://www.agp-internet.com/react/ogr/eteams/evangelisatiegroepen.html>. Begin en vertel aan uw broeders en zusters in de gemeente waar u mee bezig bent, vraag of ze mee willen helpen. Willen ze niet meedoen, blijf toch voor hen bidden en blijf samen met hen de Here in de gemeente prijzen.